

Нација (држава) и
национално(државно)
мр Радивој Ж. Нинић

страна 1 до 31
позитивне мисли
без предрасуда

нација(држава) и национално(државно)

Мислим, дакле постојим! (Рене Декарт)

Човек је саздан од мисли: у томе му је достојанство и дужност да мисли како треба, и како му налаже савест. Разумно признање да постоји бескрајно много ствари које превазилазе опсег његовог знања, пружа му могућност да сазна, јер, на супрот, показује сву своју слабост ако не дође ни до тог сазнања. Мора да буде противник сопственог незнања и заблуда, јер су многи људи често наведени да погрешно мисле, зато што су у свему томе видели привидан «сми-сао». Значење, интензитет и смисао неких речи и израза не могу да се разумеју никако другачије него на основу смисаоне везе у којој су изговорени (контекст), чиме се одлучно превладавају сопствене нездраве, неразумне и неразумљиве предрасуде, постале од неразумног и неразумљивог прихватања несмисла, као последицу утицаја «ауторитета» и «идола», који «негују» несмисао као сопствен «сми-сао», и пристрасно разумевање, као последицу нечијег тврдокорног «схватања» да у интелектуалним питањима не мора да постоји стандард правилности, што учвршћује навике хировитости и настраности у разумевање и тумачење, које вређају ум и разум, и наносе штету добром гласу озбиљних људи. Све мора да има смисао. Све је у смислу. Смисао јесте суштина. Суштина јесте истина. Истина јесте смисао свега. Истина не познаје и не трпи такве предрасуде и безразложне, неосноване пристрасности. Оне јесу непријатељи истине. Ослободимо се таквих пристрасности и предрасуда према „идолима“ и „ауторитетима“, које нас спречавају да правилно мисаоно видимо, па нас доводе у заблуде. Зато проширимо мисаон хоризонт превазилажењем «брда» испред себе, које нам смета да будемо мисаоно креативни и продуктивни, да видимо природу ствари у њеној лепоти и раскоши. Ослободимо се зависности од туђег мишљења, безразложне и непотребне зависности од мишљења и ставова »идола« и «ауторитета». Наша свест (ум, разум, психа) има право на своју природу.

НАЦИЈА (ДРЖАВА)

* НАЦИЈА, ДРЖАВА (категоријалан појам). Заједница народа, јединствена међународна (међуетничка) заједница, с формираним и усвојеним заједничким интересима свих грађана (држављана), развијеним и усклађеним међународним (међуетничким) односима, регулираним уставом. Укупност је свих грађана (држављана), без обзира на социјалне, етничке и друге разлике, што подразумева заједницу порекла, језика, обичаја, писама, култура и религија. Сви

имају јаднака права (једнакоправни), без могућности постојања већине и мањине у правима (сем у изборним резултатима). Народи, пре свега, имају и развијају народну свест, а затим, стварајући заједничку нацију (државу), као јединствену целину, стварају, негују и развијају и националну (државну) свест, која јесте карактеристика, обележје и темељ заједништва, јединства, опстанка и развоја те јединствене међународне (међуетничке) заједнице. Држава јесте нација на својој јединственој територији, обезбеђена границом. Њу ствара државотворан народ, у договореној и усклађеној заједници с другим народима, и често добија име према њему, као носиоцу, иницијатору и покретачу њеног стварања, на основу историјског континуитета (пример: СРБИ - СРБИЈА). Све државне и друге друштвене институције јесу творевине нације, која ствара сав друштвени (државни, национални) производ и доходак. Свака држава јесте уједно ГРАЂАНСКА И НАЦИОНАЛНА: ГРАЂАНСКА јесте, јер су сви држављани уједно грађани и једино они, и само они, бирају и гласају на изборима и референдумима, и сви представници власти јесу грађани; НАЦИОНАЛНА јесте, јер је нација њена суштина, и сви грађани (држављани) чине нацију. Држава постоји само као нација и обратно; држава јесте национална заједница. У њој не постоје међунационални (међудржавни) односи и проблеми. Постоје међународни (међуетнички) односи и проблеми, као национални (државни) односи и проблеми, који се решавају у њеним институцијама или уз помоћ страних фактора.

Постоје унитарне државе (нације), које су недељива целина, с једном влашћу као носиоцем суверенитета на основу устава (пр. Република Србија); конфедерације (државни=национални савези), у којима је установљен један заједнички орган, који нема централну власт, већ представничку функцију, без заједничког устава (њего имају државе чланице), а егзистирају на основу међудржавних (међунационалних) уговора чланица; федерације, као облици државног уређења, у којима државе (нације) чланице пристају да део свог суверенитета пренесу на заједничку државну (над)творевину, која преузима својство наддржаве (наднације), јер преузима кључне ингенције држава (нација) чланица на основу заједничког устава. Једини је званичан представник као држава (нација) у међудржавним (међунационалним) односима.

Свака држава јесте вишенационална (вишеетничка), без обзира на процентуално учешће појединих народа у њој, али је једнонационална (једнодржавна), сем федерације, која је вишенационална (вишедржавна), али егзистира као једна нација (држава), пр. СФРЈ, САД, Канада, Аустралија, Руска федерација... То показују и доказују Уједињене Нације (УН), где свака нација у том савезу јесте једна држава. Република Србија има Србијину (србијску, србијанску) нацију (прм. Арабија, Арабијина или Арабијска нација; Либија, Либијина или Либијска нација; Замбија, Замбијина или Замбијска нација; Намибија, Намибијина или Намибијска нација; Колумбија, Којумбијина или Колумбијска нација; Аустрија, Аустријина или Аустријска, или Аустријанска нација; Италија, Италијина или Италијанска нација; Белгија, Белгијина, Белгијска, Белгијанска нација; Русија, Русијина, Русијска, Русијанска нација); а њени представници јесу: Србијан (Србијац, Србијанац), Србијана (Србијка, Србијанка), Србијани (Србијци, Србијанци) (прим. Арабијац, Арабијан, Арабијанац, Арабијка, Арабијана, Арабијанка, Арабијци, Арабијани

Арабијанци; Либијац, Либијан, Либијанац, Либијка, Либијана, Либијанка, Либијци, Либијани, Либијанци; Замбијац, Замбијан, Замбијанац, Замбијка, Замбијана, Замбијанка, Замбијци, Замбијани, Замбијанци; Намибијац, Намибијан, Намибијанац, Намибијка, Намибијана, Намибијанка, Намибијци, Намибијани, Намибијанци; Колумбијац, Колумбијан, Колумбијанац, Колумбијка, Колумбијана, Колумбијанка, Колумбијци, Колумбијани, Колумбијанци; Аустријац, Аустријан, Аустријанац, Аустријка, Аустријана, Аустријанка, Аустријци, Аустријани, Аустријанци; Италијац, Италијан, Италијанац, Италијка, Италијана, Италијанка, Италијци, Италијани, Италијанци; Белгијац, Белгијан, Белгијанац, Белгијка, Белгијана, Белгијанка, Белгијани, Белгијци, Белгијанци; Русијац, Русијан, Русијанац, Русијка, Русијана, Русијанка, Русијци, Русијани, Русијанци... «Србијанче, огњу живи, ко се теби још не диви!» (Б. Радичевић).

Вук Ст. Караџић, “Српски рјечник“, 1852, 707: “Србијанац - einer von Serbien, Serbianus”, „Србијанка – ein frauenzimmer von Serbien, Serbiana“, што значи „један из Србије, Србијанац, Србијац, Србијан“ и „једна жена из Србије, Србијанка, Србијка, Србијана“, а заједнички – “неко из Србије“, што се не односи само на Србе већ на све становнике (држављане, грађане) Србије, што јесте ознака за једну заједничку националност (држављанство), без обзира ко којем народу припада (пр. Србијан, Србијац, Србијанац по народности Србин; Србијан, Србијац, Србијанац по народности Албанац; Србијан, Србијац, Србијанац по народности Мађар; Србијан, Србијац, Србијанац по народности Бошњак,...). У међудржавним (међунационалним) односима **НЕ** треба да говоримо «ми, Срби» ако се односи на држављанство (националност) Србије, припадност Србији, јер **нисмо** сви Срби у Србији, већ **треба да кажемо** «ми, Србијани», или «ми, Србијци», или «ми, Србијанци». У том смислу требало би да се наша национална институција «Српска академија наука и уметности» **преименује** у «Србијана (Србијска, Србијанска) академија наука и уметности», јер се **не** односи **само** на Србе, зато што се **придев** «српски» односи **само на Србе** (Српски народ, српски језик, српско писмо, српска ћирилица Матица српска – најстарија књижевна, културна и научна институција Српског народа, Српска православна црква – **само** за православне Србе), како се не би **искључивали остали народи у нацији (држави) Србији, а њени чланови јесу и припадници тих народа**. У том контексту, требало би да се **избегава придев “српски”**, **везан за Републику Србију**, јер је **искључиво изведен из именице «Срби»**, **НЕ** из «Србија» (Србија – Србијин, србијски, србијански). **Непријатно, некоректно и непристојно** би било очекивање да се **народне (етничке) мањине** (Мађари, Румуни, Бугари, Албанци, Бошњаци, Словаци, Хрвати,...) **изјашњавају** као «српски» грађани (држављани), јер **не постоји «српско» држављанство (националност) него Србијино (србијско, србијанско) држављанство (националност)** и **они нису** Срби, па је **нормално и правилно** да се **изјашњавају** као **Србијини (србијски, србијански) грађани (држављани)**, јер је тако правилно **назначена (именована) припадност држави (нацији) Србији**. У свим нашим електронским и писаним медијима, и на интернету, у Србији је **све «српско»** (српска држава, српска привреда, српска економија, српско друштво, српска нација, српска националност, српско држављанство, српски пасош, српски грађани, српски

грађанин, српски производи, српска територија, српска граница, српски интереси, српски председник, српска репрезентација, српски репрезентативац, српско представништво, српска амбасада, српски амбасадор, српски министри, српска војска, српска полиција, српска жандармерија, српски устав, српски закони, српски путеви, српске железнице, српско бродарство, српске реке, српска језера, српске планине, српска скупштина...). Све што је везано за Републику Србију јесте и треба да буде Србијино (србијско, србијанско), посебно Србијина (србијска, србијанска) нација. Не постоји српска нација и српска националност, него Српски народ, који није нација (држава), и српска народност. Изграђујући и чувајући свој идентитет као нација (држава), Република Србија мора да поштује одреднице и принципе чувања и очувања идентитета и једнакости свих својих народа, без давања изразитога права само Српском народу на државну химну, грб и заставу, јер он нема право на то, није држава, без обзира на његову државотворност и неотуђиво право на државу, и да не буде све «српско», него и Србијино (србијско, србијанско) где је то потребно и правилно, што ће знатно допринети њеном јачању као јединствене међународне (међуетничке) заједнице, на основу које постоји и призната је у међунационалним (међудржавним) односима, као чланица УН. Зато је важно:

ПРВО-да се неке речи у «државној (националној)» «химни», које одговарају и величају само Србе („будућности српске брод“, „српске земље српски род“, „српску браћу“, „српству град“, „нек на српској блиста грани“, „на српско ведро чело“, „Србу село“, „српске славе“, „српски род“) замене речима које ће одговарати целој нацији (држави), сваком народу («будућности наше брод», «нашу земљу, сав наш род», «нашу браћу», «нама град», «нек на нашој блиста грани», «на наше ведро чело», «наше село», «наше славе», «сав наш род»). То се ОДНОСИ на време ДОК је та «химна» на снази. Тако ће бити изостављене небулозне «српске земље», јер наша државна (национална) химна треба и мора да се односи само на Републику Србију, на једну државу, НЕ на више «земаља» и НЕ САМО на народ Србе, јер таквим постојањем и «интонирањем» омаловажава, понижава и дискриминише народне (етничке) мањине, којима се не обраћа и не осврће се на њих, па је питање времена када ће почети да се буне и протестују због те дискриминације (неке већ чине то). Зато се догађа да појединци, који нису Срби, не певају ту «химну» на јавним приредбама, манифестацијама и спортским догађањима. «Њу» су предложили и «протурили» неки политичари 1990-тих година, с намером да изазову раздор међу народима у Србији, намерно фаворизујући Србе у њој, како би дошло до немира и сукоба. И прихваћена је таква. Она је непријатељ Србије, непријатељ свих народа у Србији, непријатељ јединства и заједништва, непријатељ међународне (међуетничке) толеранције, међусобног поштовања и уважавања. Изразито је ДИСКРИМИНАТИВНА, с елементима ШОВИНИЗМА. Предложеном заменом делова текста добила би се сатисфакција за досадашњу дискриминацију, и ублажиле би се већ нарасле тензије између Срба и народних (етничких) мањина, док је та ЛАЖНА «химна» на «снази», у званичној употреби.

ДРУГО - Република Србија јесте световна (секуларна) држава (Устав, Члан 11: «Република Ср-

бија је световна држава. Цркве и верске заједнице су одвојене од државе. Ниједна религија не може се успоставити као државна или обавезна и супротстављен члан 7. став 4: „Химна Републике Србије јесте свечана песма „Боже правде“). Према Члану 11. држава (нација) и њене институције јесу и морају да буду потпуно неутралне, без утицаја религије или вере на њих, и обратно, без обзира да ли су већинске или нису, без права наметања веровања у «бога» „бога» кроз било какву активност или утицај, посебно не увођењем «религијске» песме као „националне (државне)» «химне». Таква песма као химна може да буде само у „религијској“ држави(Ватикан). «Религијска»«песма»,«боже правде»,није прикладна за химну,јер је тако државни апарат насилно, путем «законске» пресије присилио грађане (држављане) различите вероисповести и религије, који имају неотуђиво лично право на њих, или оне који не верују у религију(«бога») или веру, да «верују» у једног «обавезног»«бога» у«химни», да устају на њен звук и евентуално је певају под присилом. На тај начин је противуставно(чл. 11.)увео «религију»(«хришћанство») и«православну веру»као «државну»уз потпуно омаловажавање свих осталих«религија» и «католичке вере», које не смеју да«буду»«државне»/то је потврђено и коришћењем датума из црквеног «православног календара» («Закон о државним и другим празницима у Републици Србији», «Сл. Гласник РС» бр.43/2001, 101/2007, 92/2011) да би се«обележавало»(«славило») «сретење господње» (15.и 16. 02.) као «дан државности» Републике Србије; први дан «божића»(07.01.); «васкршњи празници, почев од Великог петка закључно са другим даном Васкрса»; «свети Сава» (27.01.) «радно»/. «Религијска» «песма» јесте лажна«песма»,јер СВЕ што је«религијско»и«верско»јесте лажно. «Закон о изгледу и употреби грба, заставе и химне Републике Србије» («Сл. Гласник РС», бр 36/2009), Члан 10: «Грб Републике Србије јесте грб утврђен Законом о грбу Краљевине Србије од 16.јуна 1882.године и користи се као Велики грб и Мали грб»; Члан 11: «Велики грб...са црвеним штитом на грудима на којем је сребрни крст између четири иста таква оцила бридовима окренутих ка вертикалној греди крста, штит је крунисан златном круном...». Тај Закон је донесен три године после проглашења Устава, у којем је јасно написано «Република Србија је световна држава»,«Ниједна религија не може се успоставити као државна и обавезна», и да је Србија Република не краљевина, установљавамо да не постоји ниједан знак Републике,него краљевине с круном «СРПСКОГ краља», да је «убачен» «хришћански(православан) крст» као ознака «хришћанске(православне) краљевине»,и четири«српска оцила»(«само слога Србина спасава»)на том«крсту»,као«трајна» «ознака» да се «ради»о «српској хришћанској (православној) краљевини», што доказује да је све то урађено противуставно,непосредно после доношења тог«Устава»,с лажним«симболима». Република Србија није била спремна и способна да донесе ваљан закон О РЕПУБЛИЦИ, у којем ће се све односити на Републику, као нацију (државу) свих грађана (држављана) једнако, не на «краљевину» и не само на Србе, без ЛАЖНЕ „химне“ „боже правде“, јер „бог“НЕ ПОСТОЈИ(доказано у тексту „ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА“), или је то само «припреман маневар» за будућег «краља» и «теократску краљевину Срба»?

Веровање у «бога» јесте искључиво лично право појединца, које се не може и не сме наметати,поштујући уставна људска права и слободе. «Религијско» не може и не сме да буде обавезно за световно, и обратно. Световна(секуларна) држава (нација) треба да има прикладну световну песму за химну. Садашња лажна„химна“ „боже правде“погрешно је постављена,јер

је лажна „религијска“ песма о некаквом „српском богу правде“, кога само Срби себично и изражено сујетно моле за себе, за свој ЛАЖАН „спас“ („српски брод“, „српски род“, „српску браћу“, „српству град“, „на српској грани“, „српско ведро чело“, „Србу село“, „српску славу“), **НЕ** уважавајући потребе осталих 26 народа у Србији за такав лажан „спас“, за заједнички лажан „спас“ свих у Србији, за лажан „спас“ заједничке државе(нације) Србије, чиме се **фаворизују** само Срби и њихово „религијско“ („православно“) веровање као државни намет и присила према свим осталим, мањинским народима и њиховим „религијама“, што јесте чињеница у тој „химни“, додајмо: и у грбу, а „говоримо“ о Уставом, обезбеђеним и гарантованим људским правима свих грађана (држављана) Републике Србије, једнакоправно. Зато ту ЛАЖНУ „химну“ треба што пре заменити световном песмом, која ће да буде свечана песма свих грађана(држављана) једнако, и световна химна световне (секуларне) државе (нације); да се одбаце сви лажни „православни“ „верски“ датуми као „државни“, јер су противуставни, или да се „равномерно“ с „православним“ „уведу“ као лажни и датуми који означавају „знамените“, „верске“ и „религијске“ дане осталих „вера“ и „религија“ у Србији; да се замени „грб краљевине с „хришћанским(православним)“ лажним „крстом“ - ГРБОМ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ(БЕЗ ЛАЖНОГ „КРСТА“) КАО НАЦИЈЕ (ДРЖАВЕ) СВИХ ГРАЂАНА (ДРЖАВЉАНА) ЈЕДНАКО, што би показало једнакоправност и у тим „областима“ друштвеног живота(о тој **лажној** „химни“ написано је више у тексту „ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА“, а **докази о лажном „крсту“** јесу у целом наведеном тексту, и тексту „ПОСТОЈАЊЕ И ПОШТОВАЊЕ ИСТИНЕ“, у којима сам **доказао да не постоје** „бог“ и „Христ“, и **све** што је у „вези“ с „њима“!!!).

Треба да избегavamo речи „српски председник“, „српска репрезентација“, „српска државна делегација“... „Српска војска“, „српско држављанство“, „...него говорити: „председник Србије“, „репрезентација Србије“, „државна делегација Србије“, „Војска Србије“, „држављанство Србије“ или „Србијин(србијански, србијски) председник“, „Србијина(србијанска, србијска) репрезентација“, „Србијина(србијанска, србијска) делегација“, „Србијино(србијанско, србијско) држављанство“, „Србијина (србијанска, србијска) нација“ и „Србијина (србијанска, србијска) националност“, **НЕ** „српска нација“ и „српска националност“, него „Српски народ“ и „српска народност“... С обзиром да се придев **СРПСКИ** (а, е, о, у) односи на Србе(народ, народно), тако настаје **СРПСКО НАРОДНО**(етничко, популистичко) **БИЋЕ** (сви народи /народне, етичке мањине/ у Србији имају своје народно/етничко, популистичко/ биће), а **СРБИЈИН** (а, е, и, о, у), **СРБИЈАНСКИ** (а, е, о, у) и **СРБИЈСКИ** (а, е, о, у) односе се на Србију (држава, нација, национално), и тако настаје **СРБИЈИНО(СРБИЈАНСКО, СРБИЈСКО) НАЦИОНАЛНО(ДРЖАВНО) БИЋЕ. НАЦИЈА (ДРЖАВА) ЈЕДИНА ИМА НАЦИОНАЛНО (ДРЖАВНО) БИЋЕ.** Правни поредак, политички и економски систем државе (нације) јесу јединствени. Устав јесте највиши правни акт.

Да ли се синтаagma СРПСКИ НАРОД односи на још неки народ, или је «заједничка» за СВЕ народе у Републици Србији???

Децидирано се односи САМО на Србе!!!

Да ли се синтаagma СРПСКИ ЈЕЗИК «заједнички»«односи» на СВЕ језике у Републици Србији???

Децидирано се односи САМО на Србе!!!

Да ли се синтаagma СРПСКА ДИЈАСПОРА «заједнички»«односи» на СВЕ расељене народе из Републике Србије???

Децидирано се односи САМО на расеље-не Србе!!! ...

Да ли се синтаagma СРПСКО ПИСМО«заједнички»«односи» на сва писма(народе) у Републици Србији???

Децидирано се односи САМО на Србе!!!

Да ли је СРПСТВО«заједничко»«својство» свих наро-да у Србији, или се односи само на Србе???

Децидирано је својство САМО Срба!!!

Да ли се придев СРПСКИ «заједнички» «односи» на све народе у Србији, или само на Србе???

Децидирано се односи САМО на Србе!!!

Да ли се придев СРПСКИ «односи» на Републику Србију или само на Србе???

Децидирано се односи САМО на Србе!!!

Дакле, све што јесте «српско», од -носи се САМО на Србе!!!

Република Србија има придеве: Србијин, србијски, србијански!!!

* ОРГАНИЗАЦИЈА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА (УЈЕДИЊЕНЕ НАЦИЈЕ). Међудржавна (међунационална) организација која се декларише и постоји као глобално удружење држава(нација) које сарађују на пољу међудржавног(међунационалног) права, глобалне безбедности, економског развоја и сарадње, и социјалне једнакости. Основана је 1945. од стране 51 државе (нације), као нова међудржавна (међунационална) творевина и наследница Друштва (лиге) нација. Погрешно је тумачење да је постојало “Друштво (лига) народа”, јер су у том савезу биле 32 државе (нације), НЕ 32 народа, а свака од њих је имала у себи више десетина народа. НАРОД НИЈЕ ДРЖАВА, нити може да буде то. Вероватно је био значајан утицај и погрешно прихваћен хрватски превод NATION = НАРОД (people = народ; league of peoples = лига народа), на основу којег код њих данас постоје «Уједињени народи» уместо УН, што «значи» да су «чланови» тог «савеза» - Срби, Хрвати, Словенци, Руси, Мађари, ..., и још неколико стотина или хиљада народа, јер их има у свету око 6000. Како се уклапају у “то” Република Србија (27 народа), Република Хрватска (23 народа), САД (око 400 народа), Канада (око 100 народа), Руска федерација (око 200 народа), а свака од њих има само једну “столицу” у УН...? Енглески LEAGUE OF NATIONS и француски SOCIETE DES NATIONS значе ДРУШТВО ДРЖАВА(НАЦИЈА). У новије време UEFA је оформила ново фудбалско такмичење “UEFA NATIONS LEAGUE” - “UEFA ДРУШТВО НАЦИЈА (ДРЖАВА)”, које ће се активирати од септембра 2018. до јуна 2019, где ће се такмичити репрезентације нација(држава), НЕ народа. У лиги Ц, група 4, су Србија, Румунија, Литванија, Црна Гора. Укупно

учествује 55 нација(држава). Чланице УН јесу Република Србија и Република Хрватска, НЕ народ Срби и народ Хрвати. На згради УН пише UNITED NATIONS, што у нашем и у другим преводима, сем у хрватском, значи УЈЕДИЊЕНЕ НАЦИЈЕ (ДРЖАВЕ). Повеља УН почиње: “Ми, народи уједињених нација,...” (“ WE THE PEOPLES OF THE UNITED NATIONS...”), дакле “Ми, народи уједињених држава...”, не хрватски превод : “Ми, народи уједињених народа,...” , јер би тада «постојали» «народи» у “народима”(we the peoples of the united peoples). Уједињене нације имају 193 НАЦИЈЕ (ДРЖАВЕ) чланице. Службени језици су енглески и француски. Чланство у УН јесте гаранција националног (државног) идентитета, територијалног интегритета, међудржавног (међунационалног) статуса и суверенитета.

НАЦИОНАЛНО (ДРЖАВНО)

* НАЦИОНАЛНО(ДРЖАВНО). Изведен појам из категоријалног појма НАЦИЈА(ДРЖАВА). Властиштво: припада нацији(држави).

* НАЦИОНАЛНОСТ(ДРЖАВЉАНСТВО). Припадност нацији (држави). У држави постоји једна националност(држављанство), јер постоји једна нација, сем у федерацији(речено раније), али постоји онолико народности колико има народа. У пописима треба да се изјашњавамо које смо народности, јер сви имамо исту националност(држављанство) у Републици Србији. На визама пише : “ држављанство – nationality; nationalite”. У енглеском језику се националност и држављанство пише NATIONALITY: nationality at birth = држављанство по рођењу; nationality of birth = држављанство рођења; dual nationality = двојно држављанство; foreign nationality = стране држављанство; national = национални, државни. Националност јесте изведен појам из категоријалног појма НАЦИЈА, а држављанство јесте изведен појам из категоријалног појма ДРЖАВА. С обзиром да је нација = држава, национално = државно, тако је и националност = држављанство.

* НАЦИОНАЛНО = ДРЖАВНО

* НАЦИОНАЛИЗАЦИЈА = ПОДРЖАВЉЕЊЕ

* НАЦИОНАЛНА ЕКОНОМИЈА = ДРЖАВНА ЕКОНОМИЈА

* НАЦИОНАЛНА ПРИВРЕДА = ДРЖАВНА ПРИВРЕДА

* БРУТО НАЦИОНАЛНИ (ДРЖАВНИ) ПРОИЗВОД. Укупан продукт производних и неприводних капацитета државе (нације) за годину дана, изражен вредносно, пре одбијања материјалних трошкова и амортизације.

* НАЦИОНАЛНИ (ДРЖАВНИ) ДОХОДАК. Новостворена вредност, када се од бруто националног (државног) производа одбију материјални трошкови и амортизација производних и неприводних фондова.

* НАЦИОНАЛНИ (ДРЖАВНИ) ЦИЉ. Најважнија краткорочна или дугорочна одредница која се поставља ради задовољења националног (државног) интереса. Углавном их има више од-

једном на унутрашњем и спољном плану, ради постизања жељених резултата, који омогућују нормално функционисање, развој и опстанак нације (државе).

* **НАЦИОНАЛНО (ДРЖАВНО) БЛАГО.** Најважније, најзначајније и најдрагоценије природне, друштвене и материјалне вредности нације (државе).

* **НАЦИОНАЛНО (ДРЖАВНО) БОГАТСТВО.** Сви држављани (грађани) и укупна маса свих природних, друштвених, материјалних и нематеријалних добара и вредности нације (државе).

* **НАЦИОНАЛНО (ДРЖАВНО) ПИТАЊЕ.** Комплекс најважнијих питања, захтева и решења везаних за услове развоја и опстанка нације (државе) на унутрашњем плану (народне - етничке мањине, међународни односи, економија, привреда, култура ...) и на међунационалном (међудржавном) плану(национални – државни идентитет,суверенитет, територијални интегритет, међунационални – међудржавни статус ...).

* **НАЦИОНАЛНИ (ДРЖАВНИ) ЗНАЧАЈ.** Друштвена, материјална и природна вредност с високо израженим интересом нације (државе) за његово чување и заштиту.

* **НАЦИОНАЛНИ (ДРЖАВНИ) ИНТЕРЕС.** Постизање постављених националних (државних) циљева и задовољавање свих националних (државних) питања на унутрашњем и спољном плану. **Погрешно** је да се каже: “државни **И** национални интерес“. **Државни = национални.** **Погрешно** је да се каже«српски национални интерес»,или«српски национални циљ»,јер се «српски»**ОДНОСИ** на **Србе као народ**,па је **правилно** да се каже«српски народни интерес»и «српски народни циљ»,а у односу на Републику Србију **правилно** је да се каже **НАЦИОНАЛНИ или државни интерес (циљ),или Србијин (србијански,србијски) интерес (циљ)!**

* **НАЦИОНАЛНИ (ДРЖАВНИ) ПАРК.** Законом одређена и заштићена национална (државна) имовина, део државне територије. (Royal national park, Northeast Greenland national park, Swiss national park, Everglades national park, Victoria falls national park, New forest national park, Yosemite national park, Yellowstone national park, Rocki mountain national park, Национални парк Ђердап, Национални парк Фрушка гора, Национални парк Тара, ...)

* **НАЦИОНАЛНА (ДРЖАВНА) ОДБРАНА.** Функција нације (државе) и подсистем система националне (државне) безбедности, прецизно дефинисан и усклађен систем оружаних и других друштвених чинилаца, јединствена и функционална целина, одређеност и спроводљивост националног(државног) циља,планова, мера и поступака с највишим значајем и интересом за одбрану и очување суверенитета, независности и територијалног интегритета нације(државе) од свих врста угрожавања споља и унутра, у миру, ванредном стању и рату, који стално прети унутра и споља.

* **НАЦИОНАЛНА (ДРЖАВНА) БЕЗБЕДНОСТ.** Подсистем политичког система и правног поретка, целовита и јединствена делатност друштва, прецизно дефинисан систем свих друштвених чинилаца, њихових напора и делатности усклађених с националним (државним) и међунаци-

оналним (међудржавним) нормама, за деловање у свим друштвеним приликама ради очувања идентитета, суверенитета, независности и територијаног интегритета нације (државе) од свих врста угрожавања споља и унутра, у миру, ванредном стању и рату (уставна категорија).

* НАЦИОНАЛНИ (ДРЖАВНИ) ИНВЕСТИЦИОНИ ПЛАН. План расподеле и усмеравања националних (државних) инвестиција.

ОДНОСИ

* НАЦИОНАЛНИ (ДРЖАВНИ) ОДНОСИ. Односи међу држављанима (грађанима) унутар нације (државе). У њиховом оквиру су међународни (међуетнички) односи (односи међу народима у нацији).

* МЕЂУНАЦИОНАЛНИ (МЕЂУДРЖАВНИ) ОДНОСИ. Односи међу нацијама (државама), билатерални и мултилатерални. У Уједињеним нацијама (државама), логично и логички, владају међунационални (међудржавни) односи.

* МЕЂУНАРОДНИ (МЕЂУЕТНИЧКИ) ОДНОСИ. Односи међу народима у нацији (држави), или међу народима из две или више нација (држава). У досадашњој и садашњој пракси јесте “на снази” замена теза у употреби израза “међународни” и “међунационални”. Када се говори о “међународним” односима, редовно се мисли на “међудржавне” односе, што јесте погрешно, јер народи појединачно не чине државу, нити самостално воде државну политику. Ти односи су ужи, ограниченији и једноставнији од међунационалних (међудржавних) односа, јер у своју функцију укључују само народе, НЕ државе. Када бисмо поштовали то, не би се догађало да говоримо о “међунационалним” односима међу народима у Србији, нити бисмо говорили да у нашој држави живи 27 “нација” (држава) уместо народа, нити бисмо чули изјаве о “националном бићу Срба”, о томе да «у Републици Србији сви грађани су једнаки без обзира на веру и нацију», да се саопштава како народи обележавају “свој национални празник”, ... Република Србија јесте НАЦИЈА (ДРЖАВА) и, као таква, јесте чланица УН. Једина има право на НАЦИОНАЛНО (ДРЖАВНО) БИЋЕ (ИДЕНТИТЕТ), а народи имају право само на НАРОДНО (ЕТНИЧКО, ПОПУЛИСТИЧКО) БИЋЕ (ИДЕНТИТЕТ). У њој живе народи, НЕ «нације», па је логично и логички да међу народима у НАЦИЈИ (ДРЖАВИ) владају МЕЂУНАРОДНИ (МЕЂУЕТНИЧКИ) ОДНОСИ / шире у тексту «ПОЈМОВИ МЕЂУНАРОДНИХ (МЕЂУЕТНИЧКИХ) И МЕЂУНАЦИОНАЛНИХ (МЕЂУДРЖАВНИХ) ОДНОСА» /.

* МЕЂУНАЦИОНАЛНА (МЕЂУДРЖАВНА) ЗАЈЕДНИЦА. У досадашњој теорији и пракси говори се о “међународној заједници”, као творевини заједничких ставова, мишљења, деловања и утицаја држава у “међународним односима” и “међународним” кретањима. То је теоријско поље пуно “логичког” и језичког корова, који је до те мере стабилан и укоренен, да се све теоријске “расправе” на ту тему своде на једно становиште, које се не мења, нити неко покушава да учини то. Прихваћено је као такво, и сва настојања се своде на “преобликовање” постојећег, без било ка-

квог бар здраворазумског помака (пресипање из шупљег у празно). Цела теорија и “наука” је на том становишту, па је донкихотовски напор то мењати. Међународну (међуетничку) заједницу чине народи, везе и односи међу њима, а међунационалну (међудржавну) заједницу чине нације (државе), међу којима владају међунационални (међудржавни) односи, и може да се сматра као сагласност или уједначеност ставова и интереса више нација (држава), што не чини неки савез, већ заједничко мишљење и деловање везано за питања која одговарају тој заједници. До сада нису успели покушаји да се дефинише “међународна заједница”, јер теоријски и практично не постоји таква какву је представљају, зато што ти “мислиоци” стално понављају да њу чине везе и односи међу државама, што јесте својеврстан апсурд (non plus ultra nonsens), јер не виде и не желе да виде да је логичка веза између народа (етноса) и међународног (међуетничког), а народи нису државе. Једина међународна (међуетничка) заједница јесте нација (држава) с уставом регулисаним и обезбеђеним положајем, правима и међународним (међуетничким) односима народа који је чине.

ЉУДСКА ПРАВА

* ЉУДСКА ПРАВА. Урођена права сваког човека на миран и достојанствен живот, која мора и треба да обезбеди и гарантује нација (држава) путем устава и закона, ради очувања људског достојанства, остварења пуне слободе и једнакости на начелима владавине права. Она су једнака за све, без права на дискриминацију по било којем основу, уз пуно поштовање достојанства и слободног развоја личности, и свих осталих припадајућих права која обезбеђују нормално и загарантовано право на живот. Устав Републике Србије (2006, члан 3. „Владавина права је основна претпоставка Устава и почива на неотуђивим људским правима“; члан 21. „Пред Уставом и законом сви су једнаки... Забрањена је свака дискриминација ...“; поднаслов изнад члана 38. „Право на држављанство“) гарантује људска права, право на држављанство сваком држављанину (грађанину), где су сви једнаки, уз забрану сваке дискриминације. Те одредбе нису поштоване према мањинама, у истом Уставу. Јавља се њихова трострука дискриминација: (1) Заступљене су „националне мањине“, које суштински јесу „државне мањине“ (национално = државно). Да ли може да постоји „државна мањина“ међу једнакоправним држављанима у заједничкој држави? Пођимо од тога да је држављанство (националност) трајна правна и политичка веза појединца с државом (нацијом), којом стиче статус њеног држављанина (грађанина, припадника нације), и сва права која су му обезбеђена и гарантована уставом и законом да буде једнакоправан припадник своје државе (нације); да је држављанин (грађанин) лице које јесте једнакоправан припадник нације (државе), који ужива сва грађанска и државна права једнакоправно са свима – неоправдано је да постоје појединци, групе или заједнице с умањеним правима у односу на државу и да буду „мањински“ или „мањи“ држављани. „Националне (државне) мањине“ не могу такве да егзистирају, јер ниједан држављанин не може да буде државна мањина у матичној др-

жави (нацији), зато што му је уставом гарантован ПУН статус грађанина (држављанина) заснован на уставним „неотуђивим људским правима“. Националну(државну) мањину чине страни држављани, који по неком основу дуже или краће време бораве у тој нацији (држави), без њеног држављанства. Ако временом стекну то држављанство, постају држављани(грађани) те државе, чиме престају да буду национална(државна)мањина. Република Србија **Нема** „националне (државне) мањине“ међу својим држављанима, **НЕГО** народне (етничке) мањине. (2) У Уставу се третирају „људска И мањинска права и слободе“. Мањинска права су потпуно маргинализована; **НЕ** припадају људским правима. **Посебно** су назначена људска права у односу на мањинска права писањем саставног везника „**И**“, којим се повезују две различите ствари у једну привидну целину, као у истом наслову „права и слободе“, или кажемо „Петар и Павле“, „Милица и Славица“. У члану 22. став 1. „...људско или мањинско право ...“ и у члану 55. став 4. „...кршење зајемчених људских или мањинских права ...“, то је драстично потврђено, где је написан раставни везник „или“ којим се две ствари, међусобно независне, потпуно растављају, као када кажемо „бело или црно“, „добро или лоше“, „близу или далеко“. Мањинама нису дата људска права. Оне „уживају“ само мањинска права, која су одвојена од људских права у заједничкој држави, чији су држављани. (3) „Химна“ Републике Србије (речено раније), **јесте** „химна“ само Српског народа, јер једино **ОН ПОСТОЈИ** у њој, док су мањински народи потпуно избачени из ње, а држављани(грађани) су исте државе. Једнако је и с грбом, где је „постављена“ круна српског краља, као да нам је држава краљевина Срба, **НЕ** Република (држава, нација) свих грађана (држављана), с четири „С“ (само слога Србина спасава) као да у Србији живе само Срби, пуноправни држављани, и само они да буду „спасени“, с „људским правима и слободама“, док су мањински народи „националне (државне) мањине“, малоправни држављани, с „мањинским правима и слободама“, без права да буду слогом „спасени“ као и „Србин“. У Уставу треба да пише „ЉУДСКА ПРАВА И СЛОБОДЕ“, да се у оквиру њих назначи „Додатна права и заштита народних(етничких) мањина“, да права ХИМНА има текст којим ће се поштовати сви грађани (држављани) једнакоправно, и, узвратно, да њу поштују сви грађани(држављани) једнако, да се успостави нов грб, без, „круне“, лажног, „крста“ и наказног, дегенерисаног „двоглавог орла“.

Ради нормалног, здравог и достојанственог живота, који је показатељ остварења људских права, пожељно је, потребно и препоручљиво да се свима нама, држављанима Републике Србије, омогући да се осећамо природно, нормално, здраво и достојанствено, тако што ће се из националног (државног) грба УКЛОНИТИ неприродан, ненормалан, нездрав, дегенерисан двоглавог орао, као симбол неприродног, нездравог, болесног и дегенерисаног стања, насталог генском и

развојном абнормалношћу, услед изражене аксијалне бифоркације пре рођења, јер такав утиче погубно на људску психу, зато што су га у прошлости створили ненормални услови, како би с таквом неприродношћу и ненормалношћу „мотивисали“ људе на „природно“ и „нормално“. Тако смо постали робови нечијег демона из прошлости. Позитиван део прошлости јесте за помињање и поштовање, али у тој мери да нас не доведе у стање зависности од њега, а негативан део треба потиснути у страну, и не спомињати га често да не би довео до животне конфузије људи. Двоглав орао јесте могућ извор и подстрекач те конфузије, јер је творевина демонског виђења ствари. Таква прошлост јесте тиранија ума и разума, стварајући могуће лоше менталне навике и осећање да смо зарасли у коров. За чуђење јесте да су га и данашњи наши „умови“ прихватили као „нормалну“ препоруку за неговање неприродног и ненормалног, као да препоручују да се наше наредне генерације рађају и развијају с таквим „квалитетима“. Уклањањем тог чудовишта избегнуће се проблеми стварања наметнутих дегенерисаних медиокритетских „жеља“ појединаца или мноштва да им се у породицама рађају двоглава деца као „симболи“ породица, и да се одбаци идеја творца и заговорника тог неприродног и болесног чуда да наша нација(држава) буде нешто што личи на њега. Под утицајем тог „симбола“, дегенерисане Наказе, наше спортске репрезентативце зову „ОРЛОВИ“ (двоглави???).

* НАРОДНЕ (ЕТНИЧКЕ) МАЊИНЕ. Мањи делови народа чије већине(језгра, матице) јесу држављани других држава, припадници су и темељ тих нација, као што су Срби у Србији(већински и државотворан народ), а сви Срби који живе у другим државама јесу припадници тих нација (држава), али чине народне (етничке) мањине у односу на већински народ, сем неких народа који немају матичну државу ван оне у којој живе као бројчана мањина у односу на већински народ. Сви су држављани нације(државе)у којој живе, и имају једнака права с већинским народом. Одредница постојања народних(етничких) мањина јесте већински (државотворан) народ. Зато је примерено да у нашем Уставу пише“народне (етничке) мањине“. Уместо назива «национални савет националне мањине» («државни савет државне мањине») примерено је да се користи “Савет народне(етничке) мањине“. Народна (етничка) мањина јесте дуготрајно и стабилно стање, док је национална (државна) мањина краткотрајно и привремено стање.

У Уставу Републике Србије(2006.) на брзину је «склепан» текст преамбуле и Члан 1, као и све остало. Преамбула текстом «Полазећи од државне традиције српског народа и равноправности свих грађана и етничких заједница у Србији...грађани Србије доносе» изазива озбиљну сумњу у казано, јер је неодређеност исказа поражавајућа, неписмена. «Традиција српског народа» јесте одвојена од «равноправности свих грађана»саставним везником И, што означава да«српски народ» не «спада» у «све грађане», нити се уклапа у «равноправност свих грађана», већ се «састављају», набрајају, као две независне целине које треба да «чине» «групну целину», без смисла, јер «српски народ» «ужива»само у «државној традицији», али не у «равноправности свих грађана», јер НЕ «спада» у «све грађане» већ као «посебан ентитет», независно од њих.

Саставним везником И одвојене су «етничке заједнице у Србији» од «равноправности свих грађана», што означава да ни оне НЕ «спадају» у «све грађане» и НЕ «учествују» у «равноправности свих грађана», али би «требало» да «означавају» једну «заједничку целину» текста, без СМИСЛА. На крају преамбуле пише: «грађани Србије доносе». С обзиром да «српски народ» и «етничке заједнице» НЕ «спадају» у «све грађане», и НЕ «учествују» у «равноправности свих грађана», значи да НЕ «доносе» - КО су «грађани Србије доносе»? То је «потврђено» и у Члану 1: «Република Србија је држава српског народа И свих грађана који у њој живе...», где НЕ пише да постоје и «етничке заједнице у Србији», и да, као и «српски народ», НЕ «спадају» у «све грађане», него «постоји» «он», «српски народ», И «сви грађани који у њој живе» као посебне «целине», што значи да «српски народ» и «етничке заједнице» «не доносе» Устав, већ «грађани Србије доносе», без «српског народа» и «етничких заједница». Ко су, «грађани Србије» који, «доносе», „Устав Републике Србије“, без „српског народа“ и „етничких заједница у Србији“? Где је ту, онда, «државна традиција» «српског народа» који НЕ учествује у «доношењу» Устава?? Где су из преамбуле «етничке заједнице у Србији»? Изгубљене у преводу. Република Србија није њихова држава, јер их «нема» у члану 1.. «Јављају» се у даљем тексту као некакве «националне мањине», другим речима, «државне мањине», или «терет нације (државе) Србије», јер, у преамбули НЕ «спадају» у «све грађане», нити у «њихову равноправност», а у Члану 1. НЕ постоје, па, стога, НЕ учествују у «доношењу» Устава и НЕ «уживају» «људска права и слободе» него само «мањинска права и слободе», што јесте апсурд над апсурдима, non plus ultra nonsens.

НАРОД, ЈЕЗИК И ПИСМО

* НАРОД (етнос, популус, категоријалан појам). Није нација (држава). Већа хомогена људска заједница која живи на заједничком (компактном) географском простору са заједничким пореклом, језиком, традицијом, обичајима, културом и религијом, и заједно с другим народима, у границама заједничке државе, чине нацију. Има идентитет (биће), с неотуђивим правом на њега. Нација (држава) је обавезна да га штити у свакој прилици, у свим условима и на сваком месту, као свој приоритетан национални (државни) интерес; тиме гради и штити свој идентитет - национално (државно) биће.

У нашој јавности се често говори: «Српски народ као нација» што доводи до апсурда, јер народ није, нити може да буде нација (држава), јер да је Српски народ

исто што и «нација», тада би«био» «чланица»
Уједињених нација, не Србија!!!

Претходно је децидирано доказано да нација
јесте држава и да национално јесте др-
жавно /детаљније о томе касније у наслову с три
звездице: ***НАЦИОНАЛНО(ДРЖАВНО)У Републици Србији...),
и претходно НАЦИОНАЛНО(ДРЖАВНО)!!!

Уз то, у Уставу Републике Србије, 2006, пише:

Преамбула «Полазећи од државне традиције српског на-
рода...», дакле, НЕ«традиције српске нације», јер
«таква» не постоји, него Србијина, срби-
-јска, србијанска нација(држава)!!!

«Члан 1. Република Србија је држава српског наро-
да...», дакле, није «српске нације(државе)»!!!

«Члан 2. Сувереност потиче од грађана...народном ини-
-цијативом...», дакле, није «националном иницијати-
вом»!!!

* ЈЕЗИК И ПИСМО. Обележје народа, НЕ нације(државе), јер је она заједница народа, самим тим је, поред осталог, заједница језика и писама. У њој се уставом одређује(у) службени језик (ци) и писмо(а), уз право коришћења народних језика и писама, што се регулише законом на ос-

нову устава. Постоје тврдње да је нација=језик, што је одраз незнања. У Јужној Америци, у свим државама, сем Бразила, Француске Гвајане и неким острвским државицама, говори се шпански, у Бразилу се говори португалски, у Француској Гвајани – француски, у тим острвским државицама - енглески и шпански ... у САД се говори енглески, у Канади - енглески и француски ... Језика и писама има колико и народа у нацијама (државама) у којима живе.

ПОПУЛИЗАМ, НАЦИОНАЛИЗАМ И АУТОНОМИЗАМ

* ПОПУЛИЗАМ (народнизам, етнизам, изведен појам из категоријалног појма ПОПУЛУС, НАРОД). Друштвено-политичко и културно деловање у народу и за народ, ради развијања и очувања његове свести, језика, писма, културе, обичаја, религије, поштовање и чување порекла и традиције. Може да се говори о српском популизму и популизму било којег народа.

* ЕКСТРЕМАН (агресиван) ПОПУЛИЗАМ (народнизам, етнизам). Друштвено-политичко и друго деловање група, покрета и појединаца ради развијања, ширења и наметања интереса, ставова, мишљења и уверења о супериорности и самодовољности свог народа у односу на друге народе у нацији (држави) и ван ње, што доводи до идеја и тежњи за шовинизам, пуну доминацију над другима, до сепаратизма. Злоупотреба популизма – популаштво, шовинизам!

* ПОПУЛИСТА (народниста, етниста). Бори се и залаже за очување и развијање популизма (народнизма, етнизма). Може да се говори о српском популисти, или било којем другом.

* ЕКСТРЕМАН (агресиван) ПОПУЛИСТА (народниста, етниста). Залаже се и спроводи екстреман (агресиван) популизам (народнизам, етнизам) и тражи корист у томе; популаш, шовиниста!

* НАЦИОНАЛИЗАМ (државнизам, изведен појам из појма НАЦИОНАЛНО, ДРЖАВНО). Друштвено-политичко и културно деловање у нацији (држави) за учвршћивање и јачање њеног националног (државног) идентитета (бића), развијање и јачање свести ради заједничке хомогенизације. Сложен је појам који обухвата различите нивое те свести. Подразумева љубав према нацији (држави), истицање њених обележја, понос и залагање за заједнички просперитет. Не извире из народа него из нације. Зато не може да се говори о “српском национализму”, јер је везан за Србе, а они немају национално (државно) него народно обележје, као и остали народи у нацији (држави), без обзира на државотворност, а национализам је везан за нацију (државу) и извире из ње. Не постоји “народни (етнички, популистички) национализам”. Постоји србијански (Србијин) национализам. Није погрешно да се говори и истиче прави национализам (државнизам), ако је у претходно наведеном контексту, јер не може да произведе нешто лоше. Он јесте свест о националности (држављанству, државности), о њеном поштовању, о заједничкој припадности, национални (државни) дух, родољубље, патриотизам, заступање свега што је национално (државно), посебно циља, питања, интереса, одбране и економског развоја. Такав јесте национални (државни) ПОНОС, јер чини темељ националне (државне) свести!

* ЕКСТРЕМАН (агресиван) НАЦИОНАЛИЗАМ (државнизам). Друштвено-политичко, културно, е-

кономско, војно и друго деловање нације (државе), група, покрета и појединаца ради развијања, ширења и наметања својих интереса, ставова, мишљења, уверења, друштвено-политичког система и његове супериорности путем разних политичких, економских, војних (оружних) и других притисака, до изазивања мањих сукоба и, на крају, рата. Ради на штету нације (државе) и национализма; **злоупотреба национализма – национаштво, до нацизма!**

* **НАЦИОНАЛИСТА (државниста)**. Припадник нације (државе) који се залаже и бори за очување и развијање националне (државне) свести. Одан је држављанин, родољуб, патриота, с израженом љубављу према нацији (држави). Поноси се њоме. Понаша се увек у духу правог национализма (државнизма). Где год је прикладно, могуће и потребно, истиче с поносом национална (државна) обележја. Не постоји “српски националиста”, јер Срби, као и други народи, имају популисту, нација (држава) има националисту, пр. србијански (Србијин) националиста.

Прави, искрен и поштен националиста јесте понос нације (државе)!

* **ЕКСТРЕМАН (агресиван) НАЦИОНАЛИСТА (државниста)**. Појединац који се залаже и спроводи екстреман (агресиван) национализам (државнизам); **национаш, до нацисте!**

* **АУТОНОМИЗАМ**. Друштвено-политичко и културно деловање у аутономној покрајини, којим грађани остварују право на аутономију у оквиру своје аутономне територијалне заједнице, у складу с уставом нације (државе).

* **АУТОНОМИСТА**. Припадник грађана аутономне покрајине који се залаже и бори за очување и развијање аутономизма.

* **ЕКСТРЕМАН (агресиван) АУТОНОМИЗАМ**. Екстремно (агресивно) деловање група, покрета и појединаца ради развијања, ширења и наметања идеја, ставова, мишљења и уверења о осамостаљивању аутономне покрајине од нације (државе), противно уставу. **Злоупотреба аутономизма -аутономаштво**. Једнако је погубан као и агресиван (екстреман) **национализам и шовинизам!**

* **ЕКСТРЕМАН (агресиван) АУТОНОМИСТА**. Појединац, припадник грађана аутономне покрајине, који се залаже и спроводи **аутономаштво; аутономаш!**

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАМ

* **ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАМ**. Друштвено-политичко, културно, економско, спортско, научно, војно и друго деловање, приближавање и повезивање ставова и политике, успостављање и јачање **солидарности и једнакоправности међу нацијама (државама), против свих расних, верских, класних и других предрасуда**.

* **ЕКСТРЕМАН (агресиван) ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАМ**. Стварање савеза (пактова) више нација (држава) ради демонстрације војне, политичке и економске моћи, за спровођење одређених при-

тисака сваке врсте и успостављање доминације над другим нацијама (државама)!

* ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАЦИЈА. Укључивање више нација(држава) у решавање одређених проблема.

* ИНТЕРНАЦИОНАЛНО = МЕЋУНАЦИОНАЛНО = МЕЋУДРЖАВНО

* INTERNATIONAL MONETARY FUND. Међунационални (међудржавни) новчани фонд (унапређује међудржавну новчану сарадњу и доприноси развоју међудржавне трговине; пружа помоћ државама чланицама; у границама одређених квота, државе чланице уписују уделе од којих се један полаже у злату или слободним девизама, а остатак у националном/државном/ новцу-квоту удела држава чланица одређује Фонд кад приступају; ...); никако «међународни монетарни фонд», јер international не може да значи “међународни”, зато што national значи државни(национални), international значи међунационални(међудржавни), а превођење тих речи тражи превођење и речи monetary, што значи – новчани.

* ИНТЕРНАЦИОНАЛА. Организација која повезује партије и покрете из више нација (држава) с једнаким или сличним опредељењима и ставовима, на једнакоправној основи.

* ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ(међунационални,међудржавни) ПРОСТОР. Неутралан простор који могу да користе све нације(државе), без посебне дозволе.

* МУЛТИНАЦИОНАЛНО (вишедржавно,вишенационално). Удруживање више нација (држава) у решавање једног или више заједничких питања.

* МУЛТИНАЦИОНАЛНА (вишенационална,вишедржавна) КОМПАНИЈА. Има седиште(матицу)у матичној држави,а у другим државама има сопственим инвестицијама развијене огранке, који производе или обављају друге делатности у заједничком интересу компаније. Прва таква компанија је био амерички Сингер, који је крајем 60-тих година 19-тог века изградио своју прву фабрику за монтирање шиваћих машина у Глазгову.

*** НАЦИОНАЛНО(ДРЖАВНО) у Републици Србији *јесте и(потврда смисла теме):*

- * Национална безбедност Републике Србије (Устав Републике Србије 2006, члан 32. став 3, члан 46. став 2.)
- * Савет за националну безбедност Републике Србије
- * Национална пензија
- * Национална агенција за регионални развој
- * Национална служба за запошљавање
- * Стратегија националне одбране
- * Школа националне одбране
- * Стратегија националне безбедности
- * Национални мегарегистар за информације о животној средини
- * Национална стратегија за борбу против корупције

- * Регистар националног интернет домена Србије (РНИДС)
- * Национално удружење заштите од пожара Републике Србије (НУЗОП РС)
- * Национални центар за контролу тровања
- * Национални акциони план развоја органске производње
- * Национални савет за заштиту потрошача Републике Србије
- * Национална електронска база података за доступност информација о животној средини
- * Национална награда за пословну изврсност “Оскар квалитета“
- * Национални криминалистичко-технички центар
- * Национални оквир квалификација у Србији (НОКС)
- * Национална стратегија запошљавања
- * Национална безбедносна агенција
- * Национални савет за високо образовање
- * Национални савет за културу Републике Србије
- * Национални правилник о изложбама паса
- * Национална агенција практичара/ки омладинског рада (НАПОР)
- * Национална алијанса за локални економски развој
- * Национална корпорација за осигурање стамбених кредита
- * Национална стратегија социјалног становања
- * Национални програм пољопривреде Србије
- * Национални регистар лекова Републике Србије
- * Национална агенција потрошача Републике Србије
- * Национална асоцијација шпедитерских друштава и агената
- * Национални савет за развој туризма Републике Србије
- * Национална стратегија безбедности саобраћаја на путевима
- * Национална географска олимпијада
- * Национална еколошка олимпијада
- * СРБИЈА – национална ревија
- * Национално тржиште роба и услуга Србије (НТРУС)
- * Национални оквир квалификација у Србији (НОКС)
- * Национално истраживање о стилевима живота становништва Србије 2014.године
- * Национални миленијумски циљеви развоја у Републици Србији
- * Национална инвентура шума Републике Србије
- * Национална матура
- * Национални нафтни комитет Републике Србије
- * Национални водич добре клиничке праксе
- * Национална признања и награде
- * Национална организација особа са инвалидитетом Србије
- * Национални савез за карлинг Србије
- * Национални тим АИЕСЕЦ-а
- * Национални рачуни Србије
- * Национална асоцијација удружења здравствених радника Србије
- * Национално удружење проценитеља Србије (НУПС)

- * Национална препорука за универзитете и институте у Србији
- * Национално удружење медијатора Србије (НУМС)
- * Национална стратегија одрживог развоја Србије
- * Национална АИКИДО федерација Србије
- * National geographic Србија (часопис)
- * Национална организација потрошача Србије (НОПС)
- * Национална организација за ретке болести Србије (НОРБС)
- * Национална стратегија развоја спорта у Републици Србији 2014 – 2018.
- * Националне референтне лабораторије Србије
- * Национална асоцијација за оружје Србије (НАОС)
- * Национална инфраструктура геопросторних података (НИГП)
- * Национална мрежа ГНСС станица Републике Србије
- * Национална стратегија за апроксимацију у области животне средине за Републику Србију
- * Национална стратегија за укључивање Републике Србије у механизам чистог развоја КЈОТО
- * Национална стратегија одрживог коришћења привредних ресурса и добара
- * Национална стратегија о старењу
- * Национална стратегија запошљавања
- * Национална стратегија за младе
- * Национална стратегија реформе правосуђа
- * Национална стратегија Србије за приступање Европској унији
- * Национална стратегија за побољшање положаја жена и унапређење родне равноправности
- * Национална стратегија за превенцију и заштиту деце од насиља
- * Национална стратегија за решавање питања избеглица и интерно расељених лица
- * Национална стратегија за спречавање и сузбијање насиља над женама у породици
- * Национална стратегија заштите и спасавања у ванредним ситуацијама
- * Национална стратегија за борбу против организованог криминала
- * Национална стратегија за борбу против прања новца и финансирања тероризма
- * Национални комитет ИЦОМОС Србија
- * Национално такмичење ученичких компанија
- * Национална алијанса за локални економски развој
- * Национална дечија линија (НАДЕЛ)
- * Национална асоцијација туристичких агенција Србије (YUTA)
- * Национална типологија стамбених зграда Србије
- * Национална инфраструктура геопросторних података
- * Национална процена ризика од прања новца у Републици Србији
- * Национално слушање о Дунавској стратегији
- * Национални координатор за Дунавску стратегију
- * Национална асоцијација туристичких водича Србије
- * Национални програм за инфраструктуре Србије 2017 – 2021.
- * Национална стипендија Србије
- * Национална асоцијација чистоћа Србије (ASWA)
- * Национални конвент о Европској унији

- * Национална платформа за троугао знања у Србији
- * Национални позивни центар министарства здравља
- * Национални центар за фармаковигиланцу
- * Национални савет за координацију односа с Руском федерацијом и Кином
- * Национална фреквенција
- * Национална телевизија
- * Национални центар за климатске промене
- * Национални програм за сузбијање сиве економије
- * Национална стратегија за процесуирање ратних злочина
- * Национални ДНК регистар
- * Национална академија за јавну управу
- * Национални дан без дуванског дима

*****СУШТИНА(СМИСаО)ТЕМЕ:** *Нација=држава(заједница народа,јединствена међународна/међуетничка/заједница);национално=државно;националност=држављанство; држава јесте и национална и грађанска уједно; српско(бошњачко, мађарско, румунско, бугарско, хрватско, македонско,...) народно (етничко,популистичко) биће; Србијино (србијско, србијанско)национално(државно)биће; међунационални(међудржавни)односи; међународни(међуетнички)односи(односи међу народима);национална(државна) мањина јесу страни држављани; народне(етничке)мањине, једнакоправне с већинским народом; савети за народне(етничке)мањине; људска права и слободе(додатна права и заштита народних/етничких/мањина); језик и писмо јесу обележје народа; популизам јесте на нивоу народа; аутономизам јесте на ниво аутономне покрајине; национализам јесте на нивоу нације(државе); Устав:„Република Србија је световна држава. Цркве и верске заједнице су одвојене од државе. Ниједна религија не може се успоставити као државна и обавезна“; погрешном политиком наметнута„религијска“ лажна „песма“о лажном „богу правде“као лажна„химна“свевне нације(државе) Србије (више о тој лажној „химни“ написано је у тексту „ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА“),и „грб краљевине Србије“ јесу изразито дискриминативни и без смисла(суштине);свевна нација (држава) мора да има свевну песму за химну; Република мора да има државне ознаке Републике,не„краљевине“;двоглав орао јесте„симбол“дегенери-*

саних и БОЛЕСНИХ ума, разума и психе (ОШТЕЋЕНА СВЕСТ)!

а/ Република Србија јесте суверена држава(нација)свих народа који живе у њој,заједница народа,јединствена међународна(међуетничка)заједница,с формираним и усвојеним заједничким интересима свих држављана(грађана) на принципу једнакоправности, с развијеним и усклађеним међународним(међуетничким)односима,регулисаних уставом,заснованом на владавини права,социјалне правде, начелима грађанске демократије,људских права и слобода,усклађених с европским принципима и вредностима.

б/ Република Србија јесте суверена држава(нација),заједница Срба као државотворног народа и свих народних(етничких)мањина које живе у њој као једнакоправни држављани(грађани), јединствена национална(међународна, међуетничка)заједница,с формираним и усвојеним заједничким интересима свих, на принципу једнакоправности, с развијеним и уаклађеним међународним(међуетничким) односима,регулисаних уставом,заснованом на владавини права,социјалној правди,начелима грађанске демократије,људских права и слобода,усклађених с европским принципима и вредностима.

в/ Република Србија јесте суверена национална и грађанска држава(нација),заједница народа, Срба као државотворног народа и свих народних (етничких) мањина које живе у њој као једнакоправни држављани(грађани),јединствена национална(међународна,међуетничка)заједница,

с формираним и усвојеним заједничким интересима свих, на принципима једнакоправности, међународне и међуверске толеранције, социјалне једнакости и правде, с развијеним и усклађеним међународним(међуетничким) односима, регулисаних уставом, заснованом на владавини права, социјалној правди, начелима грађанске демократије, људских права и слобода, усклађених с европским принципима и вредностима.

г/ Република Србија јесте суверена национална и грађанска држава(нација), јединствена, организована и усклађена национална(међународна, међуетничка) заједница свих једнакоправних народа који живе у њој као држављани(грађани), с формираним и усвојеним заједничким интересима свих, на принципима једнакоправности, међународне и међуверске толеранције, социјалне једнакости и правде, с развијеним и усклађеним међународним(међуетничким) односима, регулисаних уставом, заснованом на владавини права, социјалној правди, начелима грађанске демократије, људских права и слобода, усклађених с европским принципима и вредностима.

Децидирано наглашавам да су сва питања обрађена у тексту доказане чињенице, истина, па јасно, недвосмислено предлажем да се усвоји све што је написано, и да се такво угради у нов Устав Републике Србије, с тим да у њему буде прецизно одређено да Србија као република

нема симболе »краљевине», «државне вере» и «крста», јер:

«Република Србија је световна држава; Цркве и верске заједнице су одвојене од државе; Ниједна религија не може се успоставити као државна или обавезна» (Устав Републике Србије, 2006, члан 11.)!!!

Ако некад будемо «имали» «краља» и «теократску краљевину Срба», монархисти, теократе и «подобни» државни «органи» ће да «донесу» и «прогласе» «нов устав» у којем ће све да буде у «духу» «краља» и те «нове» «краљевине», «зачињене» «владајућом» «религијом / вером» и теократијом, уз незаобилазно присуство «дворских луда», лицемера и полтрона.

До «тада», будимо задовољни и срећни, јер имамо Републику Србију.

Посебност:

ТЗВ „Дан српског јединства, слободе и националне заставе“ јесте нешто што је „уведено“ као „сличност“ с ругобном и лажном „химном“ „боже правде“, јер у себи са -држи ИЗРАЗИТ ШОВИНИЗАМ (само Срби):

1. Придев „српски“ односи се САМО на Србе (српски језик; српска ћирилица; српско писмо; „Матица српска“ - односи се САМО на Србе; „Српска православна црква“ се односи САМО на „православне“ Србе; Правопис српскога језика - језик који говоре Срби; „српска породица“ - породица

Срба; „српска кућа“ - кућа у којој живе Срби, или је намењена Србима; „српска имовина“ - имовина Срба; „српска заједница“ - заједница Срба; „Заједница српских општина“ - заједница општина у којој живе Срби на Косову и Метохији (ако би „укључила“ и Албанце, тада би била „Заједница српско-албанских општина“); „српско домаћинство“ - домаћинство Срба,... СРПСКИ НАРОД = СРБИ)!!! Шире у тексту РЕЧ И ГОВОР.

2. ТЗВ „српско јединство“ се односи на „јединство Срба“, што није погрешно ако није „везано“ за „национално“, јер Срби јесу народ- НИСУ нација (држава)!!!
3. „Слобода“ се „односи“ само на „српско“ - Србе?
4. У том „склопу“: „национална застава“ се „односи“ на „српско“, тј. само на Србе, а они немају право на државну (националну) заставу, јер су само један од 27 једнакоправних народа – нису држава (нација) Србија, која једина има право на своју - националну (државну) заставу!!!
5. АКО у Републици Србији „буде“ све само „српско“, што би значило да „све“, „јесте“ само „српско“: свако ће то разумети и тумачити да једино Српски народ „има“ „сва права“, и да је све

„подређено“ само њему, без имало права 26 на-
рода, који заједно са Србима чине државу(наци-
-ју) Србију, али потпуно потиснути на маргине
друштва (државе, нације), без правилног кори-
шћења придева и стварности који морају да од-
-ражавају и значе да је то Србијино (србијско,
србијанско), једнако државно (национално) за
све народе - Тада срљамо у попор незнања бу-
дућности који нам „припремају“ заглупљени по
литичари, који су се определили да се „свесрдно“
„посвете“ непостојећим, лажним „богу“ и „Хри-
 -сту“, зарад „стицања“ бирачких гласова „верника“
Срба, јер чине 73% држављана (грађана) Срби-
је, заборављајући на суштину државе (нације),
 без које и ван које не би могли да раде „то“, а
 свима су „пуна уста“ „државе (нације)“ за коју
 су изгубили „компас“ у залућености „веровања“ у
 „богохристовске“ будалаштине да би „доби-
ли такве „изборне гласове“, уз подршку лажног
„српског православног патријарха“, који се једини
 „појавио“ на „митингу“ у Београду (15.09.2021.), и једини
(први) „беседио“ окупљеном народу, без да се „по-
јави“ и „говори“ неко од „свештених лица“ осталих

„религија“ или „вера“ у Републици Србији, што доказује да се Порфирије „појавио“ и „беседио“ у „контексту“ само „српског“, а сам „текст“ је „требало“ да „ублажи“ ту „ујдурму“ спомињући и „остале народе“, да би се „добила“ „укупна слика“ о „јединству“ „свих“ како би се „покрио“ ругобан назив „дан српског јединства“, што је очигледно „прошло“ код заглупљено пристрасних, који нису свесни да су изманипулисани и „одређени“ као будале које не размишљају, као што су „богохристовске“ будале, „верујући“ у нешто што доказано не постоји, али „њима“ то није важно. Све је „дохватило“ и „заробило“ „свесрпско“ лудило као и „свебогохристовско“ лудило у држави (нацији) у којој нису сви „Срби“ па не може да „буде“ „све српско“, јер Србија има придев Србијин (србијски, србијански), где сви треба и мора да буду поштовани једнакоправно, без глупог фаворизовања „свесрпског“, јер суштински у Републици Србији јесте и мора да буде све Србијино (србијско, србијанско)!!!

6. Све што се „назива“ „српско“, а односи се

на Републику Србију, јесте ортодоксан шовинизам!!!

7. „Национално“ јесте „државно“: национална -државна застава јесте застава Републике Србије као нације- државе 27 народа, не само Срба, иако су једини државотворан народ, али не чине сами нацију Србије, већ са свим народима(народне-етничке мањине)у њој - **заједно чине државу(нацију) Србију!!!**
8. Република Србија јесте **заједничка држава(нација) свих једнакоправних народа** (држављани, грађани) **који ЖИВЕ** у њој, **без„српског“** **КАО „свог придева“**, **НЕГО са својим придевима: Србијин србијски, србијански, да би се једнако поштовали СВИ**

народи, НЕ само Срби- у за
-јединичкој држави!!!

„Српско
јединство“

јесте

јединство

само Срба!!!

Зато: „Дан јединства Ре
-публике Србије, сло-

**боде и државне(наци
-оналне) заставе“!!!**